

คำวินิจฉัยของ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๕๖

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายรักเกียรติ สุขชนะ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

สรุปข้อเท็จจริง

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ผู้ร้อง) มีคำร้องลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายรักเกียรติ สุขชนะ (ผู้ถูกร้อง) จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ รวม ๓ กรณี คือ

กรณีที่หนึ่ง ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของตนเอง และ/หรือคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

กรณีที่สอง ปกปิดทรัพย์สิน (ที่ดินจำนวน ๓๕ แปลง) ของตนเองโดยทำนิติกรรมอำพรางโอนสิทธิครอบครองไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

กรณีที่สาม แสดงรายการหนี้สินเท็จ จำนวน ๒๒ ล้านบาท

ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบในกรณีที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามรัฐธรรมนูญ รวม ๘ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (วันที่ ๑๑ ตุลาคม - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) ยื่นเป็นบัญชีเดียว เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๓ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑

ครั้งที่ ๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ครั้งที่ ๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒

ครั้งที่ ๗ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓

ครั้งที่ ๘ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครบ ๑ ปี ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔

๒. ศาลรัฐธรรมนูญตรวจคำร้องแล้วมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๐ และรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และส่งสำเนาคำร้องและเอกสารประกอบ ให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๓. ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ และผู้ถูกร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญออกนั่งพิจารณาเพื่อสืบพยาน

๔. ศาลรัฐธรรมนูญได้ออกนั่งพิจารณารวม ๕ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๖

- ผู้ร้องแถลงเปิดคดีและเบิกความ

ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ สืบพยานผู้ถูกร้อง

- ผู้ถูกร้องเบิกความ

ครั้งที่ ๓ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ สืบพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง

- ผู้ถูกร้องเบิกความ (ต่อ)

- นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์

ครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖ สืบพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง

- นายกิติ ชาติบัญชากร

- นายนทร ธาคำฟู

- นายบุญหลง ธาคำฟู

ครั้งที่ ๕	วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖ สืบพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง - ร้อยตำรวจตรี คัมภีร์ สันประเกท - นายชาติชาย อัทภูมิ
ครั้งที่ ๖	วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ สืบพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง - นางสาวกมลกานต์ ชาญศิลป์ - นางสุนทรี วิโรจน์เวชภัณฑ์ - นางสาวกนกพร (สุธิษา) สัตยสมบุรณ์ - นายสุรช รุ่งโรจน์ลักษณ์
ครั้งที่ ๗	วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สืบพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง - นายพันธ์ศักดิ์ วิโรจน์เวชภัณฑ์ - นายพิษณุกร อุดรสถิตย์
ครั้งที่ ๘	วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สืบพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง - นางสุรกัญญา สุขชนะ
ครั้งที่ ๙	วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ แลงการณปิดคดี - ผู้ร้อง - ผู้ถูกร้อง

ในการออกนั่งพิจารณา ผู้ร้องอ้างเอกสารส่งศาล ๑๑ อันดับ (จ.๑ - จ.๑๑) ผู้ถูกร้องอ้างพยานเอกสารส่งศาล ๑๓๖ อันดับ (ล.๑ - ล.๑๓๖) และผู้ถูกร้องขอส่งคำให้การเป็นหนังสือของพยานบุคคล ๕ ปากคือ นางช่อทิพย์ (สวิตตา) รัตนสุรย์ หรือศิลา น้อย นางสาวอรณี เหล่าพานิชกร นายพีระพัฒน์ (ธรากร) สุขศรี นายณรงค์ศักดิ์ ตั้งตระกูล และนางดารณี ไชยพาณิชย์พันธุ์

ข้อวินิจฉัย

พิจารณาคำร้องและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ ประเด็นข้อกฎหมายและประเด็นข้อเท็จจริง

๑. ประเด็นข้อกฎหมาย

๑.๑ ผู้ถูกร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากในขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องไม่เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ดังนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๒๕๕ จึงใช้บังคับกับผู้ถูกร้องไม่ได้ทั้งในเรื่ององค์ประกอบความผิดและบทลงโทษ

พิจารณาแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ ไปแล้วว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ย่อมหมายความรวมถึงผู้ที่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองด้วย และคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ ว่า ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขณะที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินฯ ต่อผู้ร้อง ตามมาตรา ๒๕๑ และ มาตรา ๒๕๒ ผู้ร้องมีอำนาจพิจารณาและร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๕๕ จึงไม่ต้องวินิจฉัยอีก

๑.๒ ผู้ถูกร้องอ้างว่า การตรวจสอบทรัพย์สินโดยผู้ร้อง เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำในเรื่องเดียวกัน ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔ เพราะผู้ร้อง ได้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและประกาศรับรองความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินฯ ดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว การที่ผู้ร้องได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๕๕ โดยทำการสอบสวน บัญชีทรัพย์สินที่ได้ประกาศรับรองไปแล้วจึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำและเกินกำหนดเวลา ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด นอกจากนี้ ผู้ร้องยังแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกล่าวหาผู้ถูกร้องว่า ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งมีใช้กรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จฯ แต่กลับนำรายงานสรุปสำนวนการไต่สวนดังกล่าวมาวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จฯ อันเป็นการไม่ถูกต้อง อีกทั้ง ประธานอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง คือนายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม ก็มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกร้องมาก่อน เพราะเคยถูกผู้ถูกร้องปลดออกจากตำแหน่งกรรมการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อครั้งที่ ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๒๕๕ เป็นการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ต่างกัน กล่าวคือตามมาตรา ๒๕๓ กำหนดให้มีการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ของ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่อสาธารณชนทราบภายใน ๓๐ วัน และกำหนดให้คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประชุมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินฯ โดยเร็ว สำหรับการดำเนินการตามมาตรา ๒๕๔ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ตรวจสอบ ความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินว่าเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ เพื่อดำเนินการต่อไป ส่วนการ ดำเนินการตามมาตรา ๒๕๕ เป็นการดำเนินการเพื่อตรวจพบถึงความจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แล้วร้องต่อศาล รัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยความผิด การนำรายงานสรุปของคณะกรรมการไต่สวนที่กล่าวหาว่าผู้ถูกร้อง

ร่ำรวยผิดปกติมาเป็นข้อมูลวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ๆ ก็ถือว่าเป็นการตรวจสอบพบได้อีกทางหนึ่ง เป็นการดำเนินการถูกต้องแล้ว จึงวินิจฉัยว่า ไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ และได้ปฏิบัติถูกต้องและไม่ได้ล่วงเลยเวลาตามที่ กฎหมายบัญญัติไว้

ส่วนที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับนายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม นั้น ผู้ถูกร้องมิได้ ใช้สิทธิคัดค้านตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๆ มาตรา ๔๖ (๓) จึงยกขึ้นมาอ้างไม่ได้

๑.๓ กรณีที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าตนไม่ต้องรับผิดจากการจงใจปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สิน ของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และเป็นเหตุเฉพาะตัวของคู่สมรส ไม่ใช่เหตุในลักษณะคดี จึงนำความจงใจปกปิดของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มาลงโทษผู้ถูกร้องไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ ใช้บังคับเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ไม่ใช่บังคับกับคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งของผู้ถูกร้อง คู่สมรสและบุตร ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องเป็นผู้ยื่นพร้อมลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ทุกหน้า จึงไม่อาจอ้างว่าตนไม่ต้องผูกพันกับความจงใจปกปิดทรัพย์สิน ๆ ของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพื่อให้หลุดพ้นความรับผิดชอบและไม่ต้องรับผิดชอบฐานจงใจตามมาตรา ๒๕๕ ได้

๑.๔ ผู้ถูกร้องอ้างว่า คำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด และห้ามมิให้ ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ชอบ ขัดต่อคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๕/๒๕๔๔ เพราะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ คำว่า “ห้ามมิให้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง” หมายความว่า นับแต่วันที่ พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นมูลเหตุที่จงใจยื่นบัญชี ๆ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ถ้าผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกตำแหน่งหนึ่ง และไม่ได้จงใจยื่นบัญชี ๆ เป็นเท็จ ในตำแหน่งนั้น ก็จะไม่มีผลต่ออีกตำแหน่งหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระ

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้วินิจฉัยคำว่า “พ้นตำแหน่ง” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า หากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่พ้นจากตำแหน่ง นอกจากกรณีการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุตามมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ศาล รัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยว่า จงใจ วันที่พ้นจากตำแหน่งคือ วันที่พ้นจากตำแหน่งตามความจริง

ดังนั้น กรณีที่เป็นกรณีผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งไปแล้วก่อนศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสาเหตุก็เพราะผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ๑ ตั้งแต่การยื่นบัญชีครั้งที่ ๑ เมื่อตอนที่เข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นต้นมาต่อเนื่องถึงการยื่นบัญชีครั้งที่ ๘ ซึ่งเป็นการยื่นกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบ ๑ ปี เมื่อผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อันเป็นตำแหน่งแรก ที่เป็นมูลเหตุในคำร้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ศาลชี้ขาดตามมาตรา ๒๕๕) ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันก่อนที่ศาลจะวินิจฉัยชี้ขาด ดังนั้น การห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕ ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง จึงต้องนับตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓

๒. ประเด็นข้อเท็จจริง

พิจารณาจากคำร้องและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ๓ ประเด็น คือ

๒.๑ ประเด็นที่หนึ่ง ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝาก) ของตนเอง และ/หรือ คู่สมรส อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น มีดังนี้

๒.๑.๑ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของตนเองที่อยู่ในชื่อบุคคลอื่น คือ

๑) บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย สาขาประดิพัทธ์ ในชื่อของนายพิษณุกร อุดรสถิตย์ ๒ บัญชี คือ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๗ และบัญชีกระแสรายวันเลขที่ ๐๓๔-๖-๐๕๒๐๓-๓ (เปิดเพื่อใช้เช็คว่าใช้คู่กับบัญชีออมทรัพย์ดังกล่าว) ในการยื่นบัญชี ๑ ครั้งที่ ๔, ๕ และ ๖

ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำรับของผู้ถูกร้องและคำให้การของนายพิษณุกร ว่าเงินเปิดบัญชีจำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท เป็นของผู้ถูกร้องแต่อาศัยชื่อนายพิษณุกรเป็นเจ้าของบัญชี โดยขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ของนายพิษณุกรไปเป็นหลักฐานในการเปิดบัญชี นายพิษณุกรไม่เคยทำรายการฝาก-ถอน ใดๆ เกี่ยวกับบัญชีทั้งสอง ยกเว้นไปปิดบัญชี นายพิษณุกรไม่ใช่ผู้เขียนเช็คและผู้ลงลายมือชื่อในเช็คที่ส่งจ่ายจากบัญชีกระแสรายวันซึ่งใช้คู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ดังกล่าว ผู้ถูกร้องเป็นผู้ใช้เช็คและเขียนส่งจ่ายเช็ค

ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องยอมรับข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่ต่อสู้ว่าบัญชีนี้เป็นการฝากเก็บเงินในระยะสั้น ฝากเข้าวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถอนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ก็ทอดทิ้งบัญชีไม่ได้ติดต่อทำธุรกรรมกับธนาคารอีก และคงเหลือเงินในบัญชีเป็นจำนวนเพียงเล็กน้อย แต่จากการตรวจสอบ Statement บัญชีดังกล่าวปรากฏว่าหลังจากวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องยังคงฝากเงินในบัญชีออมทรัพย์และถอนเงินโดยใช้เช็คจากบัญชีกระแสรายวันอยู่ตลอดมาจนถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๒

เมื่อพิเคราะห์คำเบิกความของผู้ถูกร้องประกอบพยานหลักฐานแล้ว คำเบิกความของผู้ถูกร้องไม่อาจรับฟังได้

๒) บัญชีเงินฝากในชื่อของนายจิรายุ จรัสเสถียร ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๓ คือ บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ กับ บัญชีธนาคารกสิกรไทย ๑ สาขาถนนสุขาภิบาล ๑ บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗-๒-๕๗๑๕๑-๘ ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๔, ๕ และ ๖

ในชั้นพิจารณาของผู้ร้อง ขอให้จริงรับฟังได้ตามคำชี้แจงของนายจิรายุ ซึ่งตรงกับคำรับของผู้ถูกร้องว่าเป็นเงินของผู้ถูกร้องทั้งสองบัญชี สำหรับบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขางามวงศ์วาน นั้น ผู้ถูกร้องชี้แจงว่าเงินดังกล่าวเป็นของผู้ถูกร้อง แต่บัญชีนั้นเป็นของนายจิรายุ และผู้ถูกร้องไม่ทราบเรื่องที่นายจิรายุ นำเช็คเงินดังกล่าวไปเรียกเก็บโดยเข้าบัญชีนี้ของนายจิรายุ ส่วนบัญชีธนาคารกสิกรไทย ๑ สาขาถนนสุขาภิบาล ๑ บางกะปิ จากการตรวจสอบ Statement มีการฝากเงินเพียงครั้งเดียวในวันเปิดบัญชี และได้มีการถอนเงินในวันเดียวกันนั้นจำนวน ๓ รายการเป็นเงิน ๑๑,๑๑๐,๖๕๐ บาท ซึ่งนายจิรายุและผู้ถูกร้องชี้แจงสอดคล้องกันว่าเป็นการถอนเงินตามคำสั่งผู้ถูกร้อง

ในชั้นศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องยอมรับว่าเงินเปิดบัญชีทั้งสองบัญชีเป็นของผู้ถูกร้อง

เมื่อพิเคราะห์คำให้การของผู้ถูกร้องประกอบพยานหลักฐานแล้ว บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขางามวงศ์วานนี้ แม้ชื่อบัญชีจะเป็นชื่อของนายจิรายุ แต่ผู้ถูกร้องและนายจิรายุ ๑ ก็รับตรงกันว่าเงินฝากในบัญชีตั้งแต่เปิดบัญชีเป็นของผู้ถูกร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องแสดงยอดเงินที่เหลือในบัญชีในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๓ ก่อนที่จะปิดบัญชีธนาคาร สำหรับบัญชีธนาคารกสิกรไทย ๑ สาขาถนนสุขาภิบาล ๑ บางกะปิ นี้มีรายการฝากเพียงครั้งเดียวในวันเปิดบัญชี โดยเงินฝากเปิดบัญชีเป็นของผู้ถูกร้องและรายการถอนทุกรายการเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกร้อง เมื่อถอนแล้วมีเงินคงเหลือและดอกเบี้ยก็เกิดจากเงินฝากของผู้ถูกร้อง จึงฟังได้ว่าเงินฝากบัญชีดังกล่าวเป็นทรัพย์สิน (เงินฝาก) ของผู้ถูกร้องที่อยู่ในชื่อของนายจิรายุ ๑ จริง

พิจารณาจากคำเบิกความของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการยอมรับของผู้ถูกร้อง ฟังได้ว่านายรักเกียรติ สุขชนะ ผู้ถูกร้องรู้อยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำอ้างแก้ข้อกล่าวหาไม่มีน้ำหนัก ฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยในกรณีนี้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคารของตนเองที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น)

๒.๒.๒ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของคู่สมรส (นางสุรกาญญา สุขชนะ) ที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น คือ

๑) บัญชีเงินฝากในชื่อของนายพิชณกร อุดรสถิตย์ รวม ๒ บัญชี ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็นบัญชีเงินฝากประจำธนาคารกรุงไทย ฯ สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน เลขที่ ๐๓๗-๒-๐๒๕๑๖-๑ และบัญชีเงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ ฯ สาขาถนนสีรินทร เลขที่ ๑๒๒-๑-๐๑๒๕๓-๕

๒) บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ฯ ในชื่อของเรือตรีหญิง พัชรภรณ์ บุญยงค์ ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๔, ๕ รวม ๒ ฉบับ (ฝากเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ครบกำหนดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑) คือ บัตรเงินฝากเลขที่ PYO.A. ๓๖๒/๑๓๑๑ และบัตรเงินฝากเลขที่ PYO.A. ๓๖๓/๑๘๑๖

๓) บัตรฝากเงินธนาคารทหารไทย ฯ ในชื่อนางสุนทรี วิโรจน์เวชภัณฑ์ ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๔, ๕ รวม ๒ ฉบับ (ฝากเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ครบกำหนด วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑) คือ บัตรฝากเงินเลขที่ PYO.A. ๓๖๐/๑๖๐๖ และบัตรฝากเงินเลขที่ PYO.A. ๓๖๑/๑๕๕๑

พิจารณาแล้ว จากการยอมรับของคู่สมรสผู้ถูกร้อง และผู้เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝาก และบัตรเงินฝาก รวมจำนวนเงิน ประมาณ ๕๐ ล้านบาท จึงเชื่อได้ว่าเป็นทรัพย์สินของนางสุรกาญญา ฯ คู่สมรสของผู้ถูกร้องจริง และมีได้แจ้งรายการทรัพย์สินดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แม้ผู้ถูกร้องและคู่สมรส และพยานผู้เกี่ยวข้อง จะเบิกความแก้ข้อกล่าวหาสอดคล้องกันว่าคู่สมรสผู้ถูกร้องตั้งใจปกปิดชุกซ่อนทรัพย์สินนี้ไว้เอง ไม่ให้ผู้ถูกร้องทราบเนื่องจากผู้ถูกร้องมีหญิงอื่นเป็นภรรยาอีก และมีบุตรด้วยกันเกรงจะนำทรัพย์สินไปแบ่งปันให้ รวมทั้งผู้ถูกร้องยืนยันว่าตนไม่ทราบว่าทรัพย์สินดังกล่าวอยู่จริง จึงไม่ได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. วิเคราะห์เหตุผลว่า เงินจำนวนดังกล่าว มีจำนวนสูงถึงประมาณ ๕๐ ล้านบาท เป็นเงินที่ผู้ถูกร้องแบ่งเป็นทิปให้ นางสุรกาญญา ฯ คู่สมรส (ซึ่งไม่ประกอบอาชีพอื่นใด) จากการเล่นการพนันได้ในต่างประเทศทุกครั้ง ผู้ถูกร้องและคู่สมรสอยู่อาศัยบ้านเดียวกัน เชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องรู้ถึงทรัพย์สินดังกล่าวนี้ ประกอบกับผู้ถูกร้องเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกร้องต้องตรวจทานและลงนามในเอกสารทุกแผ่น อีกทั้งบุคคลที่นางสุรกาญญา ฯ คู่สมรสผู้ถูกร้องฝากเงินไว้ในบัญชีเงินฝากบางคนก็เป็นบุคคลเดียวกันกับกรณีที่ผู้ถูกร้องฝากเงินไว้ในบัญชีเงินฝากเช่นกัน และทั้งยังเป็นญาติกับคู่สมรสผู้ถูกร้องด้วย เชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องทราบถึงทรัพย์สินดังกล่าวที่นางสุรกาญญา ฯ คู่สมรสผู้ถูกร้องที่ฝากไว้กับบุคคลอื่นดังกล่าวมาแล้ว และไม่ได้แจ้งบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง คำเบิกความแก้ข้อกล่าวหาจึงไม่น่าหนัก วินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในประเด็นนี้ด้วย

๒.๒ ประเด็นที่สอง ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (ที่ดิน) ของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำพราง โอนสิทธิครอบครองไปอยู่ในชื่อของคนอื่น

พิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้ว มีการโอนที่ดินจำนวน ๓๕ แปลง เนื้อที่ ๘๕๕ ไร่ ๑ งาน ๓๗ ตารางวา ที่ตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว (ภูกระดึง) จังหวัดเลย ของผู้ถูกร้องให้กับนายกิติชาติบัญชากร โดยถูกต้องจริง ส่วนข้อกล่าวหาที่ว่าผู้ถูกร้องจะทำนิติกรรมอำพรางโอนสิทธิครอบครองไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่นเพื่อปกปิดทรัพย์สิน (ที่ดิน) ของตนเองหรือไม่นั้นเป็นคดีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะพิจารณา จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

๒.๓ ประเด็นที่สาม แสดงรายการหนี้สินเท็จจำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรณีสัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับนายระวี อุ่นภัทร ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เงิน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสัญญากู้ยืมเงิน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระหว่างผู้ถูกร้องกับนายไพจิตร ก่ออมรทรัพย์ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ผู้ให้กู้ทั้งสองคนไม่ได้จ่ายเงินกู้ยืมให้ผู้ถูกร้องตามจำนวนวันเวลาที่ระบุไว้ในสัญญา และไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง

เมื่อพิจารณาคำร้อง คำแก้ข้อกล่าวหา และคำเบิกความพยานผู้เกี่ยวข้องแล้ว เหตุผลยังกำกวมกัน คือฝ่ายผู้ร้องวิเคราะห์เหตุผลแวดล้อมเป็นหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดฐานจงใจ ผู้ถูกร้องก็มีเหตุผลแก้ต่างแล้วเป็นไปได้ จึงไม่สามารถจะพิจารณาในทางเป็นคุณและโทษให้แก่ฝ่ายใดได้ชัดเจน จึงมีเหตุอันควรสงสัยในประเด็นนี้เช่นกัน จึงยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้กับผู้ถูกร้อง วินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องไม่จงใจในประเด็นที่สามนี้ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายรักเกียรติ สุขชนะ ผู้ถูกร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นตำแหน่งทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ